

РАЗНИ

Въ одно негърско училище. На 1 октомври се започватъ учебните занятия въ всички френски училища — не само въ Франция, но и въ нейните колонии. Френското правителство праща учители и въ най-затънените негърски села да откриватъ тамъ училища за малките чернокожи. Но негърчетата не обичатъ да се учатъ, затова и училищата, които французите отварятъ, съ празни. Ето какво разказва единъ френски пътешественикъ, който е наблюдавалъ, какво става въ деня на откриването на едно училище въ негърско село:

— Една неделя преди да се отвори училището, започватъ да биятъ тъпани. Тълпа голи хора се събира на площада, пристига и бъдиятъ началникъ (французинъ). Неговата каска е ослепително свѣтла; медалите му блещатъ на слънцето. Тъпаните ведната замъркватъ. Бъдиятъ началникъ почва да говори, а чернокожъ преводачъ разяснява думите му. Бъдиятъ казва: „Пращайте децата въ училище. Ние уважаваме вашите обичаи. Но ние искаеме да научимъ негритъ да говорятъ на нашъ езикъ. Когато негърътъ се научи да говори по френски, той ще стане началникъ. Въ училището вашите деца ще се научатъ да пишатъ и да сметатъ; тъ ще четатъ това, което ние ще напишемъ. Тъ ще ни напишатъ за всичко, отъ което вие имате нужда. Всъки негъръ, който се научи да чете, нъма вече да бъде беденъ негъръ, и никой вече не ще може да го измами на пазаря. За учението вие нищо нъма да плащате. Всички разноски ще плати Франция“.

— Тъпаните пакъ почватъ да биятъ. Негритъ съ радост се връщатъ и се разпръскватъ по колибите си. Децата имъ тръгватъ на училище.

Настанва първиятъ учебенъ денъ. Въ тръстиковата колиба — училище — съ се явили двадесетина голи негърчета. Де съ останали? Родителите не пращатъ момиченцата въ училище, защото нъма кой да ходи за вода, да